CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, Bucureşti, cod poştal: 020027
Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34 Fax: 021.316.31.31
021.310.23.57, 021.316.31.33
Cod fiscal: 10464660 E-mail: ces@ces.ro www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare." *(Art. 141 din Constituția României revizuită)*

Nr. 7593/18.11.2026

PUNCTE DE VEDERE
referitoare la propunerea legislativă pentru completarea art.25 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal (b616/04.11.2026)

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru completarea art.25 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal (b616/04.11.2026).*

În temeiul art. 6 alin. (7) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 33 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare, în ședința din data de 18.11.2026, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, părțile reprezentate în Plenul Consiliului Economic și Social și-au exprimat următoarele **puncte de vedere**:

- reprezentanții părții patronale și reprezentanții fundațiilor și asociațiilor neguvernamentale ale societății civile au votat pentru avizarea **NEFAVORABILĂ** a proiectului de act normativ, cu următoarea **motivare:**
  - includerea voucherelor de vacanță în plafonul aplicabil sponsorizărilor și actelor de mecenat poate reduce finanțarea investițiilor sociale. Creditul fiscal pentru sponsorizare este un instrument prin care statul încurajează companiile să contribuie la finanțarea activităților fără scop lucrativ. Statul acceptă, în limitele prevăzute de lege, o reducere a încasărilor din impozitul pe profit, iar companiile direcționează resurse către beneficiari eligibili care răspund unor nevoi ale

comunităților. Mecanismul completează astfel finanțarea publică în domenii precum educația, sănătatea, serviciile sociale, cultura și protecția mediului;

- prin măsurile propuse, propunerea legislativă permite scăderea cheltuielilor cu voucherele de vacanță din impozitul pe profit în același plafon cu sponsorizările și actele de mecenat. Fiecare leu scăzut din impozitul datorat pentru vouchere reduce cu un leu suma disponibilă în plafon pentru sponsorizare și mecenat. Angajatorii ar avea astfel un stimulent să utilizeze plafonul pentru cheltuieli cu propriii salariați, cu riscul diminuării finanțării pentru organizațiile care desfășoară activități de interes comunitar. Expunerea de motive nu justifică utilizarea plafonului comun și nu evaluează efectele asupra beneficiarilor sponsorizărilor;
- facilitatea propusă nu este corelată cu regimul fiscal aplicabil în prezent voucherelor de vacanță. Potrivit art. 25 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, cheltuielile cu voucherele de vacanță acordate în condițiile legii sunt deductibile la calculul profitului impozabil. Astfel, o cheltuială eligibilă de 1.000 de lei reduce profitul impozabil cu 1.000 de lei și, la cota de 16%, reduce impozitul pe profit cu 160 de lei, dacă angajatorul are suficient profit impozabil. Prin mecanismul propus, aceeași cheltuială ar putea reduce direct impozitul pe profit datorat cu până la 1.000 de lei, în limita impozitului datorat și a plafonului disponibil. Noua dispoziție este introdusă la art. 25 alin. (4), care reglementează cheltuielile nedeductibile, fără o corelare expresă cu alin. (3) lit. c). Proiectul lasă astfel neclar dacă deducerea cheltuielii la calculul profitului impozabil se poate cumula cu scăderea aceleiași sume din impozitul datorat și ce tratament fiscal se aplică părții din cheltuială care depășește plafonul disponibil;
- expunerea de motive nu cuantifică impactul bugetar și nici efectul asupra consumului turistic. Contribuabilii care utilizează doar parțial plafonul pentru sponsorizări ar putea folosi diferența pentru voucherele de vacanță, inclusiv pentru cele pe care le-ar fi acordat și în regimul fiscal actual. În aceste situații, măsura ar reduce încasările din impozitul pe profit fără să genereze în mod necesar consum turistic suplimentar. Expunerea de motive anticipează o creștere a veniturilor fiscale indirecte, însă nu estimează nici diminuarea încasărilor din impozitul pe profit, nici creșterea consumului turistic atribuibilă facilității. În lipsa acestor estimări, impactul financiar asupra bugetului general consolidat nu poate fi evaluat în condițiile prevăzute de art. 31 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative;

- limita de 1.600 de lei este formulată neclar și nu este corelată cu legislația specială. Textul stabilește valoarea nominală maximă a unui voucher la 1.600 de lei, fără să precizeze dacă suma reprezintă o limită anuală pe salariat, o limită a cheltuielii eligibile pentru scăderea din impozitul pe profit sau o regulă generală de emitere. O limită pe voucher nu stabilește valoarea totală care poate fi acordată anual aceluiași salariat. Proiectul nu justifică suma propusă și nu clarifică raportul acesteia cu plafonul anual pe salariat prevăzut de legislația specială;
- măsurile propuse discriminează între angajații companiilor care înregistrează profit și cele care nu au profit (deci nici credit fiscal disponibil), discriminează între angajații companiilor generatoare de profit și angajații microintreprinderilor, al societăților civile profesionale sau al ONG-urilor, pentru care nu există posibilitatea creditului fiscal;
- acest lucru va conduce la o concurență între două decizii foarte diferite ale companiilor: finanțarea unor activități de interes general versus oferirea unor beneficii extrasalariale pentru angajați. Între sponsorizări și vouchere pentru proprii angajați, e foarte greu de crezut că firmele vor mai accepta să aleagă prima variantă;
- dacă la elaborarea proiectului ar fi fost consultate ambele părți impactate de acest demers, deci și organizațiile societății civile, ar fi fost evident faptul că acestea gestionează jumătate din sectorul de servicii sociale din România și au în grijă peste 70.000 de beneficiari direcți (copii, vârstnici, persoane cu dizabilități etc);
- Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale amână de doi ani mecanismul de finanțare a serviciilor sociale, adoptat de Parlament prin Legea nr. 100/2024 pentru modificarea şi completarea unor acte normative în domeniul asistenţei sociale, precum şi pentru completarea Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activităţii de voluntariat în România şi pentru modificarea Legii nr. 272/2004 privind protecţia şi promovarea drepturilor copilului. Prin urmare, dacă și sponsorizarea va fi afectată prin adoptarea acestui proiect, putem să afirmăm că asistăm la începutul sfârșitului sectorului de asistență socială din România, sector cronic subfinanțat de altfel, care ocupă ultimul loc în Uniunea Europeană raportat la indicatorul de alocare din PIB pentru servicii sociale (82 euro/locuitor pe an, față de Slovenia 471 euro/an/locuitor sau Finlanda 3508 euro/locuitor/an – ESN 2025)[1].

[1] *https://www.esn-eu.org/publications/european-social-services-index-2025-cross-country-analysis*

- reprezentanții părții sindicale au votat pentru avizarea **FAVORABILĂ** a proiectului de act normativ, cu următoarele **observații:**
    - în forma propusă, mecanismul fiscal ridică două probleme principale: plasarea facilității la art. 25 alin. (4) din Codul fiscal, care reglementează cheltuielile nedeductibile, și utilizarea unui plafon comun cu sponsorizările și actele de mecenat. Prima soluție riscă să genereze necorelări cu regimul actual de deductibilitate a cheltuielilor cu voucherele de vacanță, în timp ce a doua poate limita efectul stimulativ al măsurii și diminua resursele fiscale disponibile pentru sponsorizări;
    - în vederea asigurării unui mecanism fiscal coerent și predictibil, propunem reglementarea distinctă a facilității și instituirea unui plafon propriu, fără afectarea tratamentului fiscal existent al cheltuielilor care nu beneficiază de stimulent. Formulăm, totodată, o serie de propuneri complementare privind limita de 1.600 lei, aplicarea facilității în cazul microîntreprinderilor, corelarea cu legislația voucherelor de vacanță, unitățile afiliate, reportarea sumelor neutilizate și regimul fiscal aplicabil salariaților;
    - un alt aspect important este necesitatea fundamentării impactului bugetar și a asigurării unui cadru predictibil pentru acordarea voucherelor în sectorul bugetar începând cu anul 2027.

    1. Cu privire la Amendamentul 1 – plasarea facilității la art. 25 alin. (4) (partea introductivă a articolului unic): Propunem reglementarea facilității într-un alineat distinct al art. 25, în afara listei cheltuielilor nedeductibile de la alin. (4), cu precizarea expresă a tratamentului fiscal aplicabil sumelor care beneficiază de noua facilitate și cu menținerea deductibilității cheltuielilor care nu intră sub incidența acesteia, în condițiile art. 25 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal. Art. 25 alin. (4) enumeră cheltuielile nedeductibile, iar lit. i) privește sponsorizările. Introducerea aici a noii facilități poate genera necorelări cu art. 25 alin. (3) lit. c), care reglementează deductibilitatea limitată a cheltuielilor cu voucherele de vacanță. Exemplu: un angajator cu 100 de salariați acordă 1.600 lei fiecăruia (160.000 lei). În condițiile deductibilității integrale a acestei sume, reducerea impozitului pe profit la cota de 16% este de 25.600 lei. Dacă, în urma modificării, suma ar deveni nedeductibilă, iar plafonul comun cu sponsorizările ar fi deja epuizat, angajatorul ar pierde acest avantaj fiscal. Prin urmare, trebuie evitată transformarea stimulentului într-un cost suplimentar.

    2. Cu privire la Amendamentul 2 – plafonul comun cu sponsorizările (lit. i3), teza a doua): Propunem un plafon propriu pentru vouchere, calculat după aceeași formulă

ca și cel pentru sponsorizări, dar distinct de acesta. Teza privind cumularea cu sponsorizările se elimină. Plafonul pentru sponsorizări este valoarea minimă dintre 0,75% din cifra de afaceri și 20% din impozitul pe profit datorat. Exemplu: la o cifră de afaceri de 20 mil. lei și un impozit de 400.000 lei, plafonul este de 80.000 lei. Acesta acoperă vouchere pentru doar 50 de salariați și nu mai lasă nimic pentru sponsorizări. Utilizarea unui plafon comun poate limita efectul stimulativ al măsurii și poate determina redistribuirea sumelor disponibile între vouchere și sponsorizări. Astfel, se pot diminua resursele fiscale disponibile pentru organizații nonprofit, cluburi sportive și unități de cult, inclusiv prin mecanismul de redirecționare a impozitului pe profit.

3. Referitor la lit. i^4) – limita de 1.600 lei: Propunem ca limita de 1.600 lei să privească suma care se scade din impozit, pe salariat și pe an, fără a limita valoarea voucherelor acordate. Limita se actualizează anual cu indicele prețurilor de consum. Reglementarea propusă nu delimitează suficient de clar valoarea nominală a unui voucher de vacanță de suma totală care poate fi acordată anual unui salariat și de cuantumul facilității fiscale. În condițiile în care legislația specială stabilește deja reguli privind valoarea nominală și plafonul anual de acordare, considerăm necesară corelarea prevederilor și precizarea expresă a faptului că limita de 1.600 lei privește exclusiv facilitatea fiscală propusă, fără a restrânge posibilitatea acordării voucherelor în limitele prevăzute de Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare. Indexarea anuală cu indicele prețurilor de consum ar păstra valoarea reală a măsurii.

4. Referitor la aplicarea facilității și microîntreprinderilor (art. 56 – alineat nou): Propunem introducerea unei facilități fiscale distincte la art. 56 din Codul fiscal, care să permită microîntreprinderilor scăderea sumelor eligibile aferente voucherelor de vacanță din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, în limita a 20% din impozitul datorat. De la 1 ianuarie 2026, plafonul de venituri pentru încadrarea în regimul microîntreprinderilor este de 100.000 euro. Operatorii economici care îndeplinesc condițiile acestui regim, inclusiv unele pensiuni, unități de cazare și agenții de turism, ar fi excluși de la facilitatea propusă exclusiv plătitorilor de impozit pe profit. Extinderea sa ar permite un tratament fiscal mai echilibrat între categoriile de angajatori.

5. Referitor la lit. i^3), teza a treia – trimiterea la „lege”: Propunem trimiterea expresă la Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare și aprobarea normelor și a formularelor de declarare în 60 de zile de la publicare. De la 1 ianuarie 2027, voucherele de vacanță trec de sub OUG nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de

vacanţă sub Legea nr. 165/2018. O trimitere generală la „lege” lasă incertitudine tocmai în anul de tranziție. Fără norme și fără rând în declarația de impozit pe profit, facilitatea nu poate fi aplicată.

6. Referitor la lit. i^3), teza întâi – unitățile la care se utilizează voucherele: Propunem completarea sintagmei „utilizabile exclusiv pentru achiziționarea serviciilor turistice pe teritoriul României” cu precizarea că serviciile se achiziționează de la unitățile afiliate: structuri de primire turistice clasificate și agenții de turism licențiate. Considerăm necesară corelarea expresă a facilității fiscale cu reglementările existente privind utilizarea voucherelor de vacanță, astfel încât acestea să fie utilizate la operatori turistici autorizați, care respectă cerințele legale de clasificare și funcționare. Completarea preia regula existentă privind unitățile afiliate și o leagă explicit de facilitatea fiscală.

7. Referitor la expunerea de motive – impactul bugetar: Propunem completarea fundamentării cu estimarea impactului bugetar și a efectelor de revenire la buget. FIHR (Federația Industriei Hoteliere din România) poate pune la dispoziție date de la membri privind încasările din vouchere, gradul de ocupare și sezonalitatea. Evaluarea impactului bugetar ar trebui să țină cont atât de costul fiscal direct al facilității, cât și de potențialele efecte economice generate de stimularea cererii pentru servicii turistice. Considerăm relevantă estimarea efectelor asupra încasărilor din TVA, a veniturilor fiscale aferente salariilor și a impozitelor achitate de operatorii din turism. O asemenea analiză ar permite o fundamentare mai riguroasă a măsurii și a sustenabilității sale bugetare.

8. Referitor la sumele care nu pot fi recuperate în anul acordării (alin. (4^2) și art. 56 alin. (1^{11})): Propunem ca sumele aferente voucherelor acordate în limita de 1.600 lei pe salariat, care nu pot fi scăzute din impozit din cauza plafonului sau a unui impozit datorat insuficient, să poată fi reportate în următorii 7 ani consecutivi, similar mecanismului utilizat anterior pentru sponsorizări. Contribuabilul poate opta, alternativ, pentru deducerea acestor sume la calculul rezultatului fiscal, fără ca aceleași sume să fie valorificate și prin scădere din impozit. Turismul este un sector sezonier, cu ani de profit redus sau de pierdere fiscală după investiții ori după sezoane slabe. Fără reportare, tocmai angajatorii din turism, care au cel mai mare interes să acorde vouchere, ar beneficia cel mai puțin de facilitate. Un mecanism de reportare a fost utilizat anterior pentru sponsorizări. Introducerea unei soluții similare pentru voucherele de vacanță ar permite valorificarea facilității pe parcursul mai multor ani fiscali, fiind necesară și evaluarea impactului bugetar.

9. Referitor la regimul voucherelor la nivelul salariatului (măsură complementară): Propunem exceptarea de la impozitul pe venit și de la contribuția de asigurări sociale de sănătate (CASS) a valorii voucherelor de vacanță acordate potrivit Legii nr. 165/2018, în limitele prevăzute de aceasta, cu menținerea exceptării deja aplicabile de la contribuția de asigurări sociale (CAS). În prezent, voucherele de vacanță acordate potrivit legii sunt supuse impozitului pe venit și CASS, fiind deja exceptate de la CAS. Propunerea urmărește creșterea atractivității beneficiului pentru salariați și încurajarea acordării acestuia în mediul privat; impactul bugetar al unei asemenea scutiri trebuie însă evaluat distinct.

10. Continuitatea voucherelor în sectorul bugetar din 2027: Propunem să fie stabilite expres dreptul și cuantumul anual al voucherelor de vacanță pentru personalul din sectorul bugetar începând cu 1 ianuarie 2027, cu o perspectivă normativă de cel puțin cinci ani. Art. XLIV din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare reglementează voucherele pentru personalul bugetar eligibil doar pentru anul 2026, iar de la 1 ianuarie 2027 voucherele trec de sub OUG nr. 8/2009 sub Legea nr. 165/2018. Voucherele din sectorul bugetar reprezintă o sursă importantă de cerere pentru structurile de cazare, în special în stațiunile balneare și pe litoral, iar operatorii își planifică investițiile și personalul sezonier pe baza acestei cereri. O întrerupere a dreptului la trecerea între cele două regimuri ar anula o parte importantă din efectul urmărit de prezenta inițiativă;

- la nivelul Codului fiscal, cheltuielile efectuate de contribuabilii plătitori de impozit pe profit pentru acordarea voucherelor de vacanță salariaților, potrivit legislației speciale aplicabile, ar trebui să își păstreze deductibilitatea la determinarea rezultatului fiscal, în condițiile și limitele alin. (3) lit. c). Suplimentar acestei deductibilități, contribuabilii să poată scădea din impozitul pe profit datorat, cu titlu de credit fiscal, suma reprezentând valoarea nominală a voucherelor acordate, în limita prevăzută în propunerea legislativă și în limita plafonului; voucherele să se poată utiliza în continuare exclusiv conform prevederilor Legii nr. 165/2018 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009. Sumele scăzute potrivit respectivei litere să se poată cumula cu cele aferente sponsorizărilor și actelor de mecenat, fără depășirea plafonului fiscal comun;
- este necesară o clarificare a faptului că suma de 1.600 lei reprezintă limita anuală per salariat aplicabilă exclusiv creditului fiscal suplimentar, nu o limită a valorii unui voucher sau a totalului voucherelor care pot fi acordate. În acest mod, angajatorii pot continua să acorde vouchere în limita plafonului legal general,

fără restrângerea deductibilității cheltuielilor sau a celorlalte facilități fiscale existente. În prezent, legea prevede posibilitatea acordării de până la 24.000 de lei. Valoarea anuală a voucherelor de vacanță acordate unui salariat și eligibilă pentru creditul fiscal prevăzut în propunerea legislativă nu poate depăși 1.600 lei. Această limită privește exclusiv creditul fiscal și nu restrânge plafonul legal de acordare a voucherelor de vacanță, deductibilitatea cheltuielilor sau celelalte facilități fiscale aplicabile acestora, în condițiile și limitele prevăzute de legislația aplicabilă;

- asigurarea accesului la facilitate – microîntreprinderile și companiile fără impozit pe profit datorat nu beneficiază automat de acest mecanism de aceea prin proiectul propus nu trebuie să fie înlăturată facilitatea actuală.

Președinte,
Sterică FUDULEA